

ЗІГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол №10 від
«11» червня 2025 р.

ОСНОВИ ПСИХОАНАЛІТИЧНОЇ ТЕРАПІЇ

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>54</u>	<u>90</u>	<u>5</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Еліна Євланова

Кандидатка психологічних наук, доцент кафедри психології ЗФУУ

Контактна інформація: e-mail: office@usfu.com.ua

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Основи психоаналітичної терапії» відводиться **90** годин **3** кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 5 семестру на 3-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного засвоєння дисципліни «Основи психоаналітичної терапії» студентам необхідно мати ґрунтовні знання з таких предметів:

Пререквізити:

- Індивідуальна та групова терапія – дисципліна, що вивчає психологічні засади та методи роботи з клієнтами у форматі індивідуальних консультацій та групових психотерапевтичних занять, акцентуючи увагу на динаміці міжособистісної взаємодії та інтеграції різних психотерапевтичних підходів.
- Основи психологічного консультування — розглядає принципи, етапи та техніки надання психологічної допомоги клієнтам у різних життєвих ситуаціях.
- Напрямки сучасної психотерапії. Інтеграція, діалог — аналізує сучасні психотерапевтичні школи та їх інтеграцію, спрямовану на діалог між підходами для ефективної допомоги клієнту.
- Феноменологія в психології та психотерапії — досліджує суб'єктивний досвід людини та його опис без зовнішніх інтерпретацій, як основу для розуміння внутрішнього світу клієнта.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та професійних сферах:

- Основи нейрокорекції — вивчає методи психологічної та нейропсихологічної корекції, спрямовані на відновлення когнітивних функцій і розвиток адаптивних навичок у дітей та дорослих.
- Рівні психологічних втручань в психосоціальному супроводі — аналізує різні рівні допомоги від психоосвітньої підтримки до глибинної психотерапії, спрямовані на забезпечення ефективного психосоціального супроводу клієнтів.
- Клінічна Практика – передбачає практичну підготовку студентів до роботи у сфері психологічної допомоги, включаючи психодіагностику, консультування, психокорекцію та роботу в міждисциплінарних командах,

з акцентом на формування професійних навичок і готовності до вирішення реальних клінічних завдань.

- Психологічний супровід військовослужбовців – вивчає теоретичні та практичні засади надання психологічної допомоги військовослужбовцям у процесі служби, підтримку психічного здоров'я, профілактику стресових і кризових станів, адаптацію після бойових дій та розвиток психологічної стійкості.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Основи психоаналітичної терапії» спрямована на формування у студентів знань про теоретичні засади та практичні методи психоаналізу, розуміння ролі несвідомого у психічному житті людини та оволодіння базовими психоаналітичними техніками. Дисципліна охоплює історичний розвиток психоаналізу, ключові концепти (Ід, Его, Суперего, механізми психологічного захисту), а також сучасні модифікації та інтегративні підходи.

У процесі навчання студенти засвоюють принципи роботи з перенесенням і контрперенесенням, вивчають техніки інтерпретації та аналізу сновидінь, опановують структуру психоаналітичного процесу та етичні засади психоаналітичної практики. Особлива увага приділяється практичному застосуванню психоаналітичних методів у консультуванні та психотерапії, що забезпечує підготовку студентів до професійної діяльності у сфері психологічної допомоги.

Дисципліна поєднує теоретичний фундамент і практичні навички, формуючи цілісне уявлення про психоаналітичну терапію як один із ключових напрямів сучасної психотерапевтичної практики.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Навчальна дисципліна «Основи психоаналітичної терапії» призначена для формування у здобувачів вищої освіти цілісного уявлення про теоретичні засади та практичні методи психоаналізу як одного з провідних напрямів сучасної психотерапії. Вона забезпечує знання ключових понять і концептів психоаналітичної теорії, розуміння ролі несвідомого та механізмів психологічного захисту, а також оволодіння базовими техніками психоаналітичної терапії.

Дисципліна спрямована на розвиток навичок роботи з перенесенням і контрперенесенням, засвоєння етичних принципів психоаналітичної практики та практичне застосування психоаналітичних методів у консультуванні й психотерапії. Її призначення полягає у підготовці майбутніх психологів і психотерапевтів до професійної діяльності, що передбачає глибоке розуміння психічних процесів, розвиток аналітичного мислення та здатність інтегрувати психоаналітичні підходи у сучасну практику психологічної допомоги.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни «Основи психоаналітичної терапії» є формування у здобувачів знання про теоретичні засади та практичні методи психоаналітичної терапії, розвинути навички застосування психоаналітичних технік у консультуванні та психотерапії, забезпечити розуміння ролі психоаналізу у сучасній психологічній практиці.

8. Завдання вивчення дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни «Основи психоаналітичної терапії» є:

- Охарактеризувати історичні витоки та розвиток психоаналізу.
- Визначити основні поняття та концепти психоаналітичної теорії.
- Розкрити механізми несвідомого та їх роль у психотерапії.
- Описати техніки психоаналітичної терапії (інтерпретація, аналіз сновидінь, робота з перенесенням).
- Проаналізувати структуру психоаналітичного процесу.
- Визначити етичні засади психоаналітичної практики.
- Дослідити сучасні модифікації та інтегративні підходи у психоаналітичній терапії.
- Сформуувати практичні навички застосування психоаналітичних методів у консультуванні.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Основи психоаналітичної терапії» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- Історичні витоки та етапи розвитку психоаналізу.
- Основні поняття та концепти психоаналітичної теорії (Ід, Его, Суперего).
- Роль несвідомого у психічному житті людини.
- Механізми психологічного захисту та їх значення у психотерапії.
- Принципи перенесення та контрперенесення у психоаналітичному процесі.
- Етичні засади психоаналітичної практики.
- Сучасні модифікації та інтегративні підходи у психоаналітичній терапії.

Уміти:

- Застосовувати базові психоаналітичні техніки (інтерпретація, аналіз сновидінь, робота з асоціаціями).
- Виявляти та аналізувати механізми психологічного захисту клієнта.
- Працювати з феноменами перенесення та контрперенесення.
- Будуувати терапевтичний альянс та створювати безпечний простір для клієнта.
- Інтегрувати психоаналітичні методи у консультування та психотерапію.
- Дотримуватися етичних принципів у професійній діяльності.
- Аналізувати сучасні модифікації психоаналізу та адаптувати їх до практичної роботи.

9. Зміст навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Основи психоаналітичної терапії» складається з двох змістовних модулів:

Змістовий модуль 1. Теоретичні засади психоаналітичної терапії

Тема 1. Витоки та історичний розвиток психоаналізу

Психоаналіз виник наприкінці XIX століття завдяки працям Зигмунда Фрейда, який заклав основи вивчення несвідомого та його впливу на поведінку людини. Історичний розвиток психоаналізу охоплює класичний період, розширення теорії учнями Фрейда та появу сучасних напрямів. Важливим є розуміння соціально-культурного контексту, у якому формувалася ця теорія. Психоаналіз став фундаментом для багатьох сучасних психотерапевтичних практик.

Тема 2. Основні поняття та концепти психоаналітичної теорії

До ключових понять психоаналізу належать несвідоме, свідоме та підсвідоме, структура особистості (Ід, Его, Суперего), а також механізми психологічного захисту. Ці концепти пояснюють внутрішні конфлікти та динаміку психічного життя людини. Важливим є розуміння ролі дитячого досвіду у формуванні особистості. Теоретичні положення психоаналізу стали основою для розвитку клінічної практики та психотерапії.

Тема 3. Несвідоме як центральне поняття психоаналізу

Несвідоме розглядається як сфера психіки, що містить витіснені бажання, конфлікти та переживання, які впливають на поведінку людини. Фрейд підкреслював його роль у формуванні симптомів та внутрішніх суперечностей. Дослідження несвідомого здійснюється через аналіз сновидінь, асоціацій та помилкових дій. Це поняття стало ключовим для розуміння глибинних процесів психіки. Несвідоме визначає багато аспектів міжособистісної взаємодії та внутрішнього життя.

Тема 4. Механізми психологічного захисту та їх роль у терапії

Механізми психологічного захисту — це способи, за допомогою яких особистість намагається зменшити внутрішню напругу та уникнути конфлікту. До них належать витіснення, проекція, раціоналізація, заперечення та інші. У психоаналітичній терапії важливим є розпізнавання цих механізмів та їх впливу на поведінку клієнта. Вони допомагають зрозуміти природу труднощів та спрямувати роботу на їх усвідомлення. Аналіз захисних механізмів сприяє розвитку саморефлексії та особистісного зростання.

Тема 5. Перенесення та контрперенесення у психоаналітичному процесі

Перенесення означає перенесення клієнтом емоцій та очікувань із минулих стосунків на терапевта. Контрперенесення — це реакції терапевта на клієнта, які можуть бути як ресурсом, так і перешкодою у роботі. Усвідомлення цих процесів є ключовим для ефективної терапії. Вони дозволяють глибше зрозуміти

внутрішній світ клієнта та його стосункові моделі. Робота з перенесенням і контрперенесенням формує основу психоаналітичної взаємодії.

Змістовий модуль 2. Практика психоаналітичної терапії

Тема 6. Техніки психоаналітичної терапії: інтерпретація, аналіз сновидінь

Основними техніками психоаналітичної терапії є інтерпретація матеріалу клієнта, аналіз сновидінь та робота з асоціаціями. Інтерпретація допомагає усвідомити приховані мотиви та конфлікти. Аналіз сновидінь відкриває доступ до несвідомих процесів та витіснених переживань. Використання цих методів сприяє глибшому розумінню внутрішнього світу клієнта. Вони є базовими інструментами психоаналітичної практики.

Тема 7. Структура та етапи психоаналітичного процесу

Психоаналітичний процес включає встановлення контакту, формування терапевтичного альянсу, роботу з матеріалом клієнта та завершення терапії. Кожен етап має свої завдання та особливості. Важливим є створення безпечного простору для саморозкриття клієнта. Структурованість процесу забезпечує його ефективність та послідовність. Завершення терапії спрямоване на інтеграцію отриманого досвіду у життя клієнта.

Тема 8. Етичні засади психоаналітичної практики

Етичні принципи психоаналітичної практики включають конфіденційність, професійну компетентність, відповідальність та повагу до клієнта. Важливим є усвідомлення меж власної компетентності та уникнення подвійних стосунків. Етика забезпечує безпечний простір для терапевтичної роботи. Дотримання професійних стандартів сприяє довірі між клієнтом і терапевтом. Етичні засади є фундаментом ефективної психоаналітичної практики.

Тема 9. Сучасні модифікації та інтегративні підходи у психоаналітичній терапії

Сучасна психоаналітична терапія включає різні модифікації, що поєднують класичні принципи з новими підходами. Інтегративні моделі дозволяють враховувати когнітивні, поведінкові та гуманістичні аспекти. Це робить терапію більш гнучкою та адаптованою до потреб клієнта. Модифікації спрямовані на підвищення ефективності та актуальності психоаналізу. Вони розширюють можливості практичного застосування у сучасних умовах.

Тема 10. Практичне застосування психоаналітичних методів у консультуванні та психотерапії

Психоаналітичні методи використовуються у консультуванні для розуміння внутрішніх конфліктів та підтримки клієнта. У психотерапії вони допомагають працювати з глибинними переживаннями та травмами. Практичне застосування включає інтерпретацію, роботу з перенесенням та аналіз несвідомих процесів. Це сприяє розвитку саморефлексії та особистісних змін. Психоаналітичні методи залишаються актуальними у сучасній психологічній практиці.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем для вивчення	Кількість годин			
	денна форма			
	усього	у тому числі		
лекц		практ	с.р	
Змістовий модуль 1. Теоретичні засади психоаналітичної терапії				
1. Витоки та історичний розвиток психоаналізу.	10	2	2	6
2. Основні поняття та концепти психоаналітичної теорії.	9	2	1	6
3. Несвідоме як центральне поняття психоаналізу.	9	2	1	6
4. Механізми психологічного захисту та їх роль у терапії.	10	2	2	6
5. Перенесення та контрперенесення у психоаналітичному процесі.	9	2	2	5
Змістовий модуль 2. Практика психоаналітичної терапії				
6. Техніки психоаналітичної терапії: інтерпретація, аналіз сновидінь.	9	2	2	5
7. Структура та етапи психоаналітичного процесу.	8	2	1	5
8. Етичні засади психоаналітичної практики.	8	2	1	5
9. Сучасні модифікації та інтегративні підходи у психоаналітичній терапії.	9	2	2	5
10. Практичне застосування психоаналітичних методів у консультуванні та психотерапії.	9	2	2	5
Усього	90	20	16	54

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Історичні витоки та становлення психоаналізу - Охарактеризуйте основні етапи розвитку психоаналізу. - Назвіть ключові постаті, що вплинули на становлення психоаналізу. - Зазначте соціально-культурні умови формування психоаналітичної теорії. - Опишіть відмінності між класичним та сучасним психоаналізом.	6
2	Самостійне заняття 2. Основні поняття психоаналітичної теорії - Охарактеризуйте структуру особистості за Фройдом. - Назвіть основні механізми психологічного захисту. - Зазначте роль дитячого досвіду у формуванні особистості. - Розкрийте значення внутрішніх конфліктів у психоаналітичній теорії.	6
3	Самостійне заняття 3. Несвідоме як центральне поняття психоаналізу - Охарактеризуйте поняття «несвідоме» у психоаналізі. - Перелічте методи дослідження несвідомого.	6

	– Опишіть вплив несвідомого на поведінку людини. – Зазначте значення аналізу сновидінь у психоаналітичній практиці.	
4	Самостійне заняття 4. Механізми психологічного захисту – Назвіть основні механізми психологічного захисту. – Охарактеризуйте їхню роль у зменшенні внутрішньої напруги. – Перелічте найбільш поширені механізми захисту у практиці. – Запропонуйте способи роботи з механізмами захисту для розвитку саморефлексії.	6
5	Самостійне заняття 5. Перенесення та контрперенесення – Охарактеризуйте явище перенесення у психоаналітичному процесі. – Опишіть прояви контрперенесення у терапевта. – Зазначте значення перенесення та контрперенесення для ефективності терапії. – Перелічте труднощі, що можуть виникати у роботі з перенесенням.	5
6	Самостійне заняття 6. Техніки психоаналітичної терапії – Охарактеризуйте техніку інтерпретації у психоаналізі. – Опишіть значення аналізу сновидінь як інструменту терапії. – Назвіть особливості роботи з асоціаціями у психоаналітичній практиці. – Зазначте труднощі застосування базових технік психоаналізу.	5
7	Самостійне заняття 7. Структура психоаналітичного процесу – Перелічте основні етапи психоаналітичного процесу. – Охарактеризуйте роль терапевтичного альянсу. – Опишіть значення створення безпечного простору для клієнта. – Зазначте особливості завершення психоаналітичної терапії.	5
8	Самостійне заняття 8. Етичні засади психоаналітичної практики – Назвіть основні етичні принципи психоаналітичної практики. – Охарактеризуйте значення конфіденційності у терапії. – Опишіть ризики подвійних стосунків у психоаналітичній практиці. – Розкрийте роль етики у формуванні довіри клієнта.	5
9	Самостійне заняття 9. Сучасні модифікації психоаналітичної терапії – Перелічте сучасні модифікації психоаналізу. – Охарактеризуйте відмінності інтегративних моделей від класичних. – Зазначте, як сучасні підходи підвищують ефективність терапії. – Запропонуйте переваги інтеграції різних методів у психоаналітичній практиці.	5
10	Самостійне заняття 10. Практичне застосування психоаналітичних методів – Охарактеризуйте застосування психоаналітичних методів у консультуванні. – Опишіть їхню роль у психотерапії. – Перелічте інструменти роботи з травматичними переживаннями. – Зазначте особливості використання психоаналітичних технік у сучасному консультуванні.	5

	– Розкрийте актуальність психоаналітичних методів у сучасній практиці. – Запропонуйте приклади інтеграції психоаналітичних методів у роботу з клієнтами.	
Всього		54

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Адлер А. *Практика та теорія індивідуальної психології*. Харків: Психея, 2018.
2. Виннікотт Д.В. *Гра та реальність*. Київ: Психологія, 2022.
3. Кляйн М. *Психоаналітичні дослідження дітей*. Львів: Світ, 2020.
4. Кохут Х. *Аналіз самості*. Київ: Психологія, 2021.
5. Лакан Ж. *Психоаналітичні тексти*. Київ: Академія, 2021.
6. Мітчелл С., Блек М. *Психоаналітичні теорії*. Київ: Основи, 2023.
7. Фройд З. *Вступ до психоаналізу*. Київ: Основи, 2020.
8. Фромм Е. *Втеча від свободи*. Київ: Дух і Літера, 2017.
9. Хорні К. *Невротична особистість нашого часу*. Київ: Академія, 2019.
10. Юнг К.Г. *Архетипи та колективне несвідоме*. Львів: Світ, 2019.

Додаткові:

1. Білобровка Р.І., Карпінська Р.І. *Силабус «Основи психоаналізу»*. Львів: ЛНМУ, 2023.
2. Карвацька Н.С., Юрценюк О.С. *Основи психоаналізу*. Чернівці: БДМУ, 2024.
3. Лук'янова В., Сігута К. та ін. *Психоаналітичні рефлексії на переживання психотерапевтів при роботі з військовими*. Український психоаналітичний журнал, 2025.
4. Мединська Ю. *Використання психодинамічної психотерапії у роботі з кризою середнього віку*. Український психоаналітичний журнал, 2025.
5. Наливайко Н. *Психоаналіз в Україні: історія, сьогодення, майбутнє*. Київ: Академія, 2023.

Інформаційні ресурси:

1. American Psychiatric Association DSM-5: <https://psychiatry.org/psychiatrists/practice/dsm>
2. American Psychological Association – [apa.org](https://www.apa.org)
3. European Association for Behavioural and Cognitive Therapies – [eabct.eu](https://www.eabct.eu)
4. National Institute of Mental Health – [nimh.nih.gov](https://www.nimh.nih.gov)
5. [Львівський національний медичний університет – кафедра психіатрії, психології та сексології](#).
6. Українське психоаналітичне товариство (УПТ) (psychoanalysis.org.ua in Bing) – бібліотека та публікації.

7. Українське психоаналітичне товариство: psychoanalysis.org.ua (psychoanalysis.org.ua in Bing)
8. [Український психоаналітичний журнал](http://upj.org.ua) – сучасні статті та дослідження. upj.org.ua

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ “**ВІДМІННО**” отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вмє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ “**ДОБРЕ**” отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних

неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ **“ЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навиків або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ **“НЕЗАДОВІЛЬНО”** отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навики.

Бали за поточну успішність прив’язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають **пройти повторне навчання з відповідного розділу**. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов’язаний дотримуватися обов’язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;

- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.